

FELSŐ-ZEMPLEN

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza.
Börmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Nyilt-ter soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetések és nyilt-ter díjak küldendőek:
Landesman B. könyvnyomdája.

Az új ipartörvény.

A pécsi országos kiállításal kapcsolatban megtartott országos iparos kongresszus alkalmat nyújtott a kereskedelmi kormány-
nak arra, hogy ipari politikáját az első sorban érdekelt iparosokkal, de ezuttal az ország közvéleményével megismertesse.

Az a kétórás beszéd, a melyben Sze-
rényi József államtitkár ezt tette, oly megnyugtatólag hatott a kongresszus tagjaira, hogy igen sok indítványt, mint tárgyalant, levettek a napirendről.

Mellőzzük a beszédnek azon részeit, melyek a kormány-
nak eddigi iparfejlesztési tevékenységéről, nevezetesen a közszállítá-
sok szabályozásáról egyes arra érdemes kis-
iparosoknak, kisipari szövetkezeteknek pénz-
zel és gépekkel való segélyezése, gyakorlati továbbképző tanfolyamok beállításáról szólnak, mert hiszen azokról a lapok útján, de szemünk előtt történő tényekből is van tudomásunk. De röviden ismertetni kívánjuk a beszédnek azon részét, mely az ipartör-
vény revíziójával foglalkozik, a melynek a lehető legrövidebb idő alatt való megoldá-
sát magára nézve becsületbeli kérdésnek te-
kinti.

Az új ipartörvény mindenekelőtt sza-
bályozni fogja a képesítés kérdését. Ma az a helyzet, hogy 1—4 évi, de törvényileg meg nem határozott tartamu inaskodás után és 2 évi segédként való működés után bárki mester lehet. Ma tehát pusztán az az

irányadó, hogy ki mit tanult, nem pedig egyszersmind az, hogy ki mennyit tud. Az új törvény értelmében az inas csak egy vizsgálat letétele esetén lesz segéd, a segéd meg csak a mestervizsga letétele után gyakorolhat mesterjogokat. Az ipar tehát meg fog szabadulni a kontárokól és az emberi munkásságnak e téren is az istenadta tehetség, meg a fáradtsággal szerzett képesség fog érvényesülni.

A jövő iparos nemzedék szellemi s erkölcsi színvonalának emelése céljából a törvényhozás az inaskodás előfeltételül a 4 elemi osztály elvégzését teszi, szaporítani s fejleszteni fogja az ipariskolákat és támogatni kívánja a tanonc otthonok létesítésére irányuló törekvéseket. Ez utóbbi intézmény általánosulásától különösen sokat remélhetünk, mert éppen az inasnak ez idő szerinti mostoha sorsa, az erkölcsi eldurvulás veszedelme az, ami igen sok szülőt visszatart attól, hogy gyermekét ipari pályára adja. Az iparos osztály érdekeinek a mostaninál hathatósabb védelmének céljából minden városban és járásonként kötelező lesz az ipartestületek felállítása s minden egyes kisiparosnak ipartestületi kötelékbe kell tartoznia. Az ipartestületek az önkormányzat legmesszebb menő jogaival fognak felruház-
tatni. A munkaadó és munkás közötti viszony rendezésében a törvény a legliberálisabb alapra, a szabad egyezkedés feltétlen biztosításának alapjára helyezkedik. Az egyéni szerződés mellett bekívánja hozni a kollek-

tív szerződést is; szabályozza a munkaidőt; egyenlővé teszi mindkét félről a felmondási határidőt; egyenlő jogokat ad, de egyenlő köteleességeket is ró ki.

A munka érdekének megfelelőleg a törvényhozás ki fogja venni ugy a munkás, mint a munkaadó kezéből a munkaközvetítést, hogy közhatóságúvá (állami vagy községi) tegye azt. Az így ingyenessé váló munkaközvetítés közöltségei dusan fognak kamatozni az általa létrehozott békés állapotban, mert hiszen a legtöbb surlódás okai itt keresendők. A sztrájk és munkazárlat ügyét a törvénytervezet abban a szellemben fogja szabályozni, hogy az jogos lehet bizonyos körülmények között, de jogtalaná válik, mihelyt a hatalom kérdését szolgálja. Azonban a közszolgáltatások terén, nevezetesen a vasutaknál és egyéb forgalmu intézményeknél (pósta) vízvezetéknel, közvilágításnál a sztrájkot lehetetlenné kívánja tenni úgy, hogy az ellentétek elsimitásával egy független bíróság bizatik meg, melynek ítélete mindkét félre kötelező.

A törvénytervezet különben egyéb esetekre is szervezni kívánja az ilyen vegyes ipari és kereskedelmi bíróságokat a sztrájkok megelőzése, vagy minél gyorsabb megszüntetése érdekében. A törvény tehát itt is a munkás és munkaadó közé áll, s mindkettőnek jogos érdekeit védi a béke, a szeretet szellemében, a bojkott s a fekete lista megszüntetésével.

Ezek főbb rendelkezései a készülő új

TÁRCZA.

Melánia.

Fejemen tollas papíresákö, diszlett oldal-
lamon pléh-kard: generális voltam, mint Pista bácsi. Katonáimat sorba állítottam a fütött áveges tornácra és mialatt én a nyeregből rohanva komandíroztam, sűrű puff-paffozás között bevéttem velök a konyhát, hol a szakácsnő friss palacsintát, s lángost vagy legrosszabb esetben vajas kenyeret osztogatott a győzőknek. A legnagyobb falat azonban itt is, magától érthetőleg, nekem jutott; nem csak azért mert én voltam a generális, hanem azért is, mivel én fia voltam, regimentem pedig csupa lány: Buba, ki akkor három éves volt és még nem Bubának, hanem tacsikónénak neveztetett, aztán az átellenben levő házból két lány — egyik öt, másik nyolc esztendő (az utóbbi szegény meghalt a mult tavasszal, gondolom tifuszban) — végül még egy apró göndörhaju szőszke lány, aki ma ugyan feltűnő szép fiatal asszony, de akkor olyan volt, mint a veréb; és — a hogyan most visszaemlékezem — ha kinyitotta a száját, mintha csak csipogott volna. Ma pedig olyan mint egy fécán. Melániének hívták s ő volt hőse annak a dolognak, melyről most szólni akarok.

Melánia anyja szép, barna fiatal asszony

volt s akkor néhány hónapja vetette le az öze-
vegyi fályolt. Ura, akit én sohasem ösmertem, egy év és néhány hónap előtt költözött a föld alá, hol igen jó meleg helyök van az olyan fázós embereknek, mint a boldogult lehetett a míg élt. Zarka bácsi ugyanis — így hívták Melánia apját — mellbeteg ember volt s a mint látszik, a házasságot megölte.

Melánia a szőszke veréb, rendkívül szerette az apját, a kiről mindig megemlékezett, ha csak egy kis alkalmá nyilott rá.

— Az én papám nekem olyan szép babákat vásárolt! Meg egy képeskönyvet is, amiben olyan szép képek vannak!

— Az én papám mindig bujósckát játszott velem és mindig azt mondta, hogy: Kukk, Melánia! Kukk!

— Aztán az apám engem mindig elvitt sétálni a promenádra s ott olyan sok nép volt! Megegett, hogy egyszer közbevágtam:

— Téged a promenádra vitt a papád? Hát a mamádat mért nem vitte el?

Melánia tágra nyitotta a szemét.

— Hija — mondta komolyan, — mamának otthon kellett maradni, mert nem akart sétálni.

— Nem akart sétálni?

— Nem. Mindig azt mondta a papámnak: Fáradt vagyok lelkem; menj csak te a picivel! — Én voltam a pici, tudod. Ha pedig én is elfá-

radtam a promenádon és hamarabb hazajöt-
tünk, akkor a mama nem volt otthon. És mi-
kor haza jött, azt mondta, hogy minket keres-
sett; engem meg a papámat.

Zsebrevágtott kézzel álltam előtte és néztem.

— Furesa mamád van!

— Igen — hagyta rá Melánia — furesa. De a papám még furesább, mióta meghalt: sohasem jön haza.

Egyszerre nagyon elkomorodott és rögtön pityergésre állt a kis szája.

Én ki nem állhattam az érzékeny jelene-
teket és szigorúan szóltam rá.

— Melánia, gyere megéccirozni!

— De csak ketten vagyunk!

— Nem baj! Én leszek a generális, te pedig a közlegény.

És fölkaptam a lovamra:

— Csundi, gyűhé!

Langyos áprilisi délután volt, mikor Melánia — két napi távollét után — egyszer megjelent köztünk.

Hát te hol voltál két napig? — szóltam rá mokányul.

— Nem jöhöttem.

— Miért?

— Dolgom volt otthon.

— Micsoda dolgod?

Lehajtotta fejét s halkán felelte:

Deák Jenő fogműterme

Nagymihályon, a Kolozsváry-féle házban (az emeleten). Rendel egész nap. Fogak és gyökerek eltávolítása. Szájpadlás nélküli légszívó kamarás fogsorok. Fogkoronák gyökérre illesztetnek. Fogkö eltávolítás, csapfogak, aranykoronák, porcellántömések. — —

Lapunk mai száma 4 oldalra terjed.

ipartörvényeknek, mely ezenkívül szabályozni fogja a munkaszünetet, a vásárügvet (a vásárok számának lehető apasztásával), a fegyenc ipart, s korlátok közé szorítani a tisztességtelen versenyt. Magát a törvénytervezetet a kereskedelmi kormány még ez év őszén nyilvánosságra fogja hozni, tárgyalatni fogja az iparkamarák útján az ország összes ipartestületeivel s külön a minisztériumban a kisiparosság meghívott képviselőivel.

Nem kísérjük bővebb kommentárral a kormánykijelentéseket, melyek az iparosság annyi éven át hangoztatott kívánságait jutatták teljesedésbe. Csak mint mélyen a társadalmi rendbe vágó reformtervekre kívántuk felhívni az érdekeltek figyelmét. **G.**

SZINHÁZ.

Midőn a színházi szezon második hetéről óhajtunk referálni, meglehetősen sulyos ama feladat, melynek leküszömböztetésén és minden elfogultságtól menten megfélemlünk kell. Sulyos azért, mert ha a direktort a repertoár silány volta miatt kell megrovni, ő viszont azzal védekezhetik, s méltán, hogy a közönség nem jár a színházba s így nem érdemes új darabot előadni. Szó sincs róla, van benne valami igazság. Tehető s vagyonos családok annyi áldozatot — tőlük ez még csak nem is az — nem hoznak a magyar színművészet és így a kultúra oltárára, az az egyszerű, évenként 2—3 hétre idetevédvő színtársulat itteni működését lehetővé tennék s így csak természetes, hogy valami különös pretenzióval a társulattal szemben fel nem léphetünk. Viszont az igazgató azon helytelen eljárását, hogy csak imitt-amott ad elő egy-egy újabb darabot, a közönség közömbössége nem enyhíti, mert lehetséges, hogy éppen ezért van ez a részvéltenség. Azon körülmény, hogy egy a „Vig özveg”, mint a „Milliárdos kisasszony” előadásai telt, ugyszólván zsúfolt ház előtt folytak le, semmiképen sem az igazgató felé bíllenti a mérleg serpenyőjét, s ez „így van s nincs másképen.”

Az egyes színházi estékről referádánk a következő:

Szept. hó 26-án, csütörtökön „Sulamith” került színre. A minden suszterinas által dudolt s ismert daljáték csak kevés közönséget vonzott a színházba s ennek hatása a szereplők játékán is meglátszott.

Szept. hó 27-én péntek este másodszor ad-

ták a „Vig özveg”-et. Ez mintha jobb lett volna az első előadásnál. A szereplők, egynémelyikét leszámítva, melegebben és közvetlenebbül játszottak. Különösen áll ez Solti Vilmára, akinek bájos alakítását, még jobban csodáltuk, mint első alkalommal s akinek minden egyes énekét és táncát zúgó tapsvihar és ujrázás követte. Daniló gróf ismét Deák volt, aki bár kétségen kívül tehetségessé színesz, ebben a szerepben azonban nem érvényesült. Meg kell még emlékeznünk Stoll Béláról és Radó Jenőről, akik közül előbbi a nagykövet, utóbbi Nyegus szerepében sok tapsot aratott. Közönség meglehetősen számmal volt.

Szept. hó 28-án, szombat este „Berger Zsiga” énekes bohózat került színre. Az előadást napokkal előbb reklamirozták, s azon hiszemben, hogy ez valami fölötté mulattató bohózat, közönség is volt. Csakhamar azonban tapasztalunk kellett, hogy egy csapni való rossz darabról van szó. Az első és második felvonáson át mindenki azt a kérdést vetette fel, hogy miért nevezik ezt a darabot voltaképpen Berger Zsigának, mikor erről a névről ugyszólván említés sem tétetik s miért akar ez lenni énekes bohózat, mikor egy hang éneket sem hallani egészen a harmadik felvonásig s ebben sincs köszönet. Életkép helyett groteszk alakokat kapunk, szellemesség helyett dob-utcai izetlen trágárságokkal táplálnak bennünket. A darab — ha ugyan egyáltalában lehet annak nevezni — tetszhetik Budapest külvárosi kíváncsi közönségének, de a vidék romlatlanabb s a színházban szellemi élvezet után vágyódó publicuma az ilyesmit be nem fogadja. Igaz azonban az is, hogy Budapesten különféle betétekkel, énekekkel és táncokkal, színészeink pedig vontatott unalmassággal játszottak, olyannyira, hogyha Stoll egy kis élvezetet nem szerez diszkkrét s derűs játékával s a harmadik felvonásban kuplájával, talán mely álomba is merültünk volna. Békessy, mint irodafőnök, ugylátszik indispositioval küzdött, ami körülbelül minden játékára mondható, s a szerepét sem tanulta jól be, a minék ellenkezője a többi szereplőkről sem állitható. Lili szerepében Pataki Riza volt jó.

Szept. hó 29-én, vasárnap két előadás volt. Delután „Egy magyar huszárkaplár Bécsben” című bohózatot adták elő gyér közönség előtt, melyben Erdős Alice nagyon kedvesnek és szimpatikusnak bizonyult. Több közönséget érdemelt volna.

Este „A fekete tenorista” operett került színre. Ez a darab üresség szempontjából méltán sorakozhatik a „Berger Zsiga” mellé. Mintha csak iker-testvérek volnának. Unalmas, fejtegetésre állított cselekmények, frivol jelenetekkel s a színpadon való vetkőzési s rajtakapási szcenákkal tarkított egyveleg teszik a darabot. Ennek viszont leginkább Rác Irén volt a megmentője, a ki oly bájos és kedves

jelenség volt Hemiette szerepében, hogy meghódította a közönséget. Nagyon tetszett ügyesen lejött szép tánca és kellemes éneke. Kapott is sűrű tapsot s ujrázást. Aphrodite nevelő szerepében Érczköviné nyújtott nagyon jó alakítást s a férfi nem elleni pattogása osztatlan sikert aratott. A néger tenorista alakját Deák Gyula játszotta meg ügyesen és sok közvetlenséggel. Játéka sok derültséget váltott ki a közönségtől s sokszor tapsolták. A borki szerepében igen jók voltak Stollé és Szende Karola.

Szept. hó 30-án, hétfőn este Solti Vilma buscufellépéssel Rákosi—Szabados nagyhatású darabját, „A bolond”-ot adták. Solti Vilma Bimbilla szerepében mutatkozott be a nagymihályi közönségnek utóljára. Routinirozott játéka többször a nyílt színen is felhangzó tapsokra ragadta a közönséget. A művész oly megható természetességgel, majd pedig játszi pajkossággal creálta a csavargó utcai bohóc szerepét s oly gyönyörűen énekelt, hogy valószággal lázba ejtette a közönséget, a mely zajos ovációval honorálta művészi játékát s igazán rosszul esett az a tudat, hogy ezentul nélkülözünk kell társulatunknál e jeles művészi erőt. Partnere, Deák Gyula (Bimbó) hatásos játéka a közönség részéről sűrű tapsban nyert elismerést. Deli urfi szerepében Békassy Gyula szépen énekelt és szép baritonjával egyáltalában mindig tetszést arat; más azonban játéka, amely ez estén sem volt mondható kifogástalannak. Ellenben a sikert teljessé tették Stoll Béla, Nagy Gyula, Pataki Riza, Rác Irén, Püspöki Rózi, Kmetty Lajos s a többi szereplők. Közönség szépen, az ensemble pedig szokatlanul pontos s harmonikus volt.

Október hó 1-én, kedden este a Micsey-társulat új primadonnája, *Közeghy Aranka* mutatkozott be a nagymihályi közönségnek a „Milliárdos kisasszony” Harmat évi szerepében. Közeghy első debütje meglehetősen sikerrel járt. Ügyes modulatai, elbájolóan kedves játéka és grációzitása teljes színpadi otthonosságra vallanak. Hangja ugyan még kívánni valót hagy hátra, mindazonáltal elég kellemesen cseng. A termet színültig betöltő közönség egész este ünnepelte a már is kedvelté vált eleven kis szubrettet s minden egyes énekét frenetikus taps s ujrázás követte. A darab maga nem kiváló mű. Meséje abból áll, hogy egy 40 millió dollár hozományval rendelkező amerikai kisasszony férjhezadásáról van szó, két házassági közvetítő fáradozik abban, hogy a gazdag kisasszony kezét az ő külön e célra kikészített jelöltjének nyerje meg. Az egyik jelölt egy hülye herceg, a másik egy fess huszártiszt. A leány azonban az apja titkárába szerelmes s a végén neki nyújtja a kezét. Cselekmény, bonyodalom száraz, a darabot élvezetessé a házassági ügynökök sikerült mókái teszik, s ezen sze-

— A mamával volt dolgom.

Csodálkozva pillantottam rá.

A mamával volt dolgod? A te mamáddal?

Aztán mi csoda?

Nem adott választ.

— Hallod, Melánia, nem is felelsz? Hát nem tudod, hogy én vagyok a generális?

Kezecskejét oda kapta a szeméhez és sirva fakadt.

Csuklón ragadtam és sietve vonszoltam le a kertbe, a lugashoz.

— Mondd, Melánia, miért sírsz? Mondd, mi bajod van! Mondd?...

— Ó mellettem tipegett és ma is fülemben cseng, a hogy sirva kiejtette:

— Papám! A mama új papát akar nekem!

— Új papát? Hogy lehet az?

— Nem tudom! De a mama úgy mondta tegnapelőtt! És nekem nem kell új papa! Nekem csak az én régi jó papám kell!

— Ugy-e, mert a régi papád szép babákat vett neked? Meg képekönyvet, a miben olyan szép képek vannak?

— Igen. És mindig játszott velem! Es nekem más papa nem kell! Nem ke-ell!

Könyvei pördültek végig a kipírult kerek arcoeskáján és én szorongva függesztettem rá tekintetemet.

— Tudod mit, Melánia?

— Mit?

— Ne engedd, hogy a mamád új papát hozzon a régi helyett!

— Ó kérdőleg pillantott rám.

— Hogy?

Most egyszerre, mint valami rém, a kerteszők termett előttünk.

— A mama küldött kisasszonyka, hogy tesszen hazajönni.

S nem törődve Melánia heves tiltakozásával, öble kapta, és mint a pelyhet vitte ki kertünkbe, hazafelé.

Mamája pedig bármennyire sem akarta engedni Melánia, három hét múlva csakugyan férjhez ment az új papához.

* * *

Mindez most huszonkét év múltán onnét jutott eszembe, hogy minap a Kossuth Lajos utcában egyszer csak egy szép szőke asszony jön velem szemközt. Felölt korunkban is többször összejöttünk, s így mindjárt ráösmertem: Melánia volt.

Bizonyos részvétellel közeledtem feléje, mint mindig azóta a borzasztó eset óta, hogy Istenben boldogult ura hirtelen örülségi rohamában beretvával elmesztette a torkát, és természetesen elvérzett.

Tudtam, hogy Melánia szerelemből ment volt férjhez s elképzeltem, mily isszonyu lehetett, mikor két esztendeje — alig hat heti házasság után ilyen idegrázó módon kellett özvegységre jutnia.

— Hogy van? — kérdeztem kissé szelemtelenül, de őszinte érdeklődéssel.

— Köszönöm felelte könnyedén — jól. Most jöttünk haza Olaszországból.

— Honnan? — kérdeztem némi megille-

tődéssel, mert Olaszország említése többnyire összefüggésben szokott lenni a nászutázásokkal. — Olaszországból jöttök? A kis leánnyal?

Melánia mosolygott. Istenemre bájosan tudott mosolyogni!

— A kis leánnyal? Dehogy!... Hát nem hallotta, hogy férjhez mentem?

— Ügyetlenül feleltem.

— Férjhez ment? Komolyan?

Felbigyesztette az ajkát.

— Csodálkozok rajta? Ne csodálkozzék!

Az a magány elviselhetetlen volt. Meg a gyermek miatt is kellett... Pedig én — tette utána elkomorlyodva — igazán szíveimből mondom, nagyon szerettem szegény Ödönt. (Ez volt első urának a neve.)

Ellenszenves képű, pocakos gavallér alakja tűnt föl a sarkon.

Melánia suttogva mondta:

— A férjem. Itt jön.

Odapillantottam: ösmert fővárosi pénzember volt. Nem, ehhez már nem szerelemből ment férjhez!...

* * *

... Ekkor jutott eszembe az egész fönt elmondott történet, melynek a kis nőcske, Melánia volt a hősnője.

— A kis Melánia ki, mire nagy lesz, menynyire átváltozik és inkább megcsalja érzelmeben a második urát csakhogy a valóságban megcsalhasa az elsőt.

Ha másképp nem, legalább az emléket.

Szoldos László.

Meghívó.

A Nagymihályi Gazdasági Bank r. t.

1907. évi október hó 10-én, csütörtökön d. e. 10 órakor

az intézet hivatalos helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívom.

TÁRGYSOROZAT:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése.
2. Az igazgatóság javaslata a részvénytőke felemelése tárgyában.

Nagymihály, 1907. szeptember hó 16-án.

Az igazgatóság nevében:

Dr. GLÜK SAMU
elnök.

BLUM BERNÁT

..... FÉRFI-RUHA KÉSZÍTŐ
NAGYMIHÁLY, KOSSUTH LAJOS-UTCA 44. SZ.
Az izr. templommal szemben.

..... Valódi angol
gyapjuszövetek
..... nagy választékban.

Készít: magyar, francia, angol és német divat szerint
uri- és gyermek-ruhákat,
ugyszintén **papi, katonai és libéria munkákat, lovaglónadrágokat** stb.
.. a legjutányosabb árak mellett ..
Megrendelések a legrövidebb idő alatt pontosan eszközöltetnek.

HASCHEK ÉS RÓZSA

KÖFARAGÓ MŰÉPÍTÉSZETI VÁLLALAT ÉS SIRKŐ-RAKTAR
KASSA, Pesti-út 9 a.
Fiók: NAGYMIHÁLY, Andrássy Dénes-utca.

Ezennel van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy Nagymihályban

kőfaragó-üzletet és sirkő-raktárt

alapítottunk. — Raktáron tartunk granit, syenit márvány és trahit-tufkő síremlékeket, valamint uti- és vaskereszteket. Továbbá elvállalunk templom, kápolna, mausoleum és sírboltok szakszerű építését. Különösen felhívjuk a n. é. közönség b. figyelmét saját trahit-tuf kőbányákra, a mely nagyon jó és szép anyagot szolgáltat és ajánljuk kőhomlokzatok, lépcsők, stb. készítésére, melyeket mérsékelt árakban szállíthatunk.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

HASCHEK ÉS RÓZSA.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH^{LD}

Budapest, Váci-körút 63,

Által a legjutányosabb árak mellett ajánítanak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecsakavágók, répvágók, kukoriczamorzsológók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ékek, 2- és 3-vasu ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat“

elvállal mindenféle temetéseket vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dús választékban: érc- és fakoporsókat, továbbá finom nikkel koporsókat, mindenféle szemfedeleket, művirág-koszorúkat, szállagókat, viasz- és szurok-faklyákat.

A gyászest megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésére, vidékre is a lehető legrövidebb idő alatt az intézet megbízottja tiszteletét tenni a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak pontos kiviteléről.

Fakoporsók: 1 frttól kezdve feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 7 frttól feljebb, nagyoknak egy öl nagyságban 35 frttól egész 500 frtig.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat“ elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyázzsal, rendelkezik oszlopos gyázkocsival, koszoru-kocsival és saját testőrökkel, szóval minden a temetéshez szükségeltető kellékekkel. A legcsekélyebb rendelménynél is gyors és pontos kiszolgálás biztosítatik.

Kiváló tisztelettel: **Miskovits Béla.**

Sürgőnyezim: Temetkezési Vállalat Nagymihály.